

WOJEWODA PODKARPACKI

ul. Grunwaldzka 15, 35-959 Rzeszów

N-VIII.7820.1.4.2023

Rzeszów, 29 marca 2024 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 151 § 1 pkt 2 w związku z art. 145 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r., poz. 775, ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania wznowieniowego w sprawie zakończonej ostateczną decyzją Wojewody Podkarpackiego, znak: N-VIII.7820.1.27.2021, z 6 czerwca 2022 r., o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „**Rozbudowa drogi wojewódzkiej nr 877 Naklik – Leżajsk – Łańcut – Dylągówka – Szklary w m. Dylągówka od km około 65+075,59 do km około 65+566,71 wraz z odcinkami nawiazania oraz rozbiórką, budową i przebudową niezbędną infrastruktury technicznej, budowli i urządzeń budowlanych**”:

I. Uchylam, w rozstrzygnięciu ww. decyzji, w treści punktu VIII., znajdujący się na stronie 11, w wierszach od 6 do 14, licząc od dołu strony, zapis:

„1. Ochrona środowiska

1.1. Ponieważ przedmiotowa inwestycja nie należy do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839), mając na uwadze art. 71 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r., poz. 1029), nie wystąpiono o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.”;

i orzekam w tym zakresie, poprzez ustalenie w miejsce uchylecia, nowego zapisu:

„1. Ochrona środowiska

1.1. Niniejsza inwestycja winna spełniać obowiązujące standardy środowiska oraz warunki określone w ostatecznej decyzji Wójta Gminy Hyżne, znak: RIG4.6220.4.2021.BC, z 1 czerwca 2022 r., sprostowanej postanowieniem Wójta Gminy Hyżne, znak: RIG4.6220.4.2021.BC.26, z 15 lipca 2022 r.”

Pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w decyzji znak: N-VIII.7820.1.27.2021, z 6 czerwca 2022 r., pozostają w mocy.

U Z A S A D N I E N I E

W dniu 6 czerwca 2022 r., w oparciu o uregulowania ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, zwanej dalej specustawą drogową, Wojewoda Podkarpacki wydał decyzję, znak: N-VIII.7820.1.27.2021, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Rozbudowa drogi wojewódzkiej nr 877 Naklik – Leżajsk – Łańcut – Dylągówka – Szklary w m. Dylągówka od km około 65+075,59 do km około 65+566,71 wraz z odcinkami nawiazania oraz rozbiórką, budową i przebudową niezbędnej infrastruktury technicznej, budowli i urządzeń budowlanych”.

Powyższa decyzja jest ostateczna.

W treści decyzji wskazano, że przedmiotowa inwestycja nie jest zaliczana do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839, ze zm.). Drogi o nawierzchni twardej o całkowitej długości przedsięwzięcia poniżej 1 km nie należą do przedsięwzięć wymienionych powyżej. W związku z powyższym, mając na uwadze art. 71 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023, poz. 1094, ze zm.), dla przedmiotowej inwestycji decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie była wymagana.

W dniu 29 stycznia 2024 r., do tut. Organu wpłynęło pismo inwestora reprezentowanego przez Pana Piotra Miąso, Dyrektora Podkarpackiego Zarządu Dróg Wojewódzkich w Rzeszowie, ul. Boya Żeleńskiego 19A, 35-105 Rzeszów, zawierające informację, że w wyniku prowadzonego równoległe do postępowania w sprawie wydania ww. decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, postępowania Wójta Gminy Hyżne w sprawie

wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia, została wydana decyzja z 1 czerwca 2022 r., znak: RIG4.6220.4.2021.BC, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa i rozbudowa drogi wojewódzkiej nr 877 Naklik – Leżajsk – Łańcut – Dylągówka – Szklary na odcinku Dylągówka – Szklary oraz drogi wojewódzkiej nr 878 Stobierna – Rzeszów – Dylągówka w m. Dylągówka wraz z rozbiórką, budową, przebudową niezbędnej infrastruktury, budowli i urządzeń budowlanych”, obejmująca swym zakresem również odcinek drogi wojewódzkiej nr 877 od km ok. 65+075,59 do km ok. 65+566,71, tj. w zakresie wskazanym w ww. decyzji Wojewody Podkarpackiego z 6 czerwca 2022 r., znak: N-VIII.7820.1.27.2021.

Po dokonaniu analizy otrzymanych dokumentów tut. Organ stwierdził, że stanowią one podstawę do wznowienia postępowania w oparciu o art. 145 § 1 pkt 5 Kodeksu postępowania administracyjnego, tj. ujawnienia nowych, istotnych dla sprawy okoliczności, nieznanych organowi w dniu wydania przedmiotowej decyzji. W literaturze istnieje utrwalony pogląd, że wznowienie postępowania jest instytucją procesową mającą na celu stworzenie prawnej możliwości przeprowadzenia ponownego postępowania wyjaśniającego i ponownego rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej, w której została już wydana decyzja ostateczna. Konieczność istnienia tego rodzaju instytucji proceduralnej powstaje na tle potrzeby rozwiązania takich sytuacji, kiedy po wydaniu decyzji ostatecznej ujawniła się wadliwość postępowania (w szczególności dowodowego), na którym oparto ostateczne rozstrzygnięcie sprawy administracyjnej albo, gdy powstały później okoliczności, które pozbawiają znaczenia przesłanki, na jakich oparto rozstrzygnięcie sprawy. W tych warunkach decyzje rozstrzygające sprawę administracyjną stają się wadliwe, jednakże charakterystyczną cechą ich wadliwości jest to, że nie tkwi ona wyłącznie w decyzji jako takiej, lecz wynika jako logiczny wniosek z zestawienia decyzji z pewnymi okolicznościami, inaczej mówiąc decyzja jest wadliwa ze względu na ujawnienie lub powstanie określonych faktów (W. Dawidowicz, Postępowanie administracyjne ..., str. 242).

Postępowanie wznowieniowe w trybie art. 145 Kodeksu postępowania administracyjnego w sprawie zakończonej decyzją ostateczną jest dwuetapowe. W pierwszym etapie, tzw. postępowaniu wstępnym, organ bada dopuszczalność wznowienia postępowania, ustalając brak przeszkód podmiotowych i przedmiotowych dla wszczęcia postępowania, którego efektem jest wydanie postanowienia o wznowieniu postępowania (art. 149 § 1 kpa), bądź wydanie postanowienia o odmowie wznowienia postępowania (art. 149 § 3 kpa). Drugi etap postępowania prowadzony jest po wydaniu postanowienia o wznowieniu i wówczas organ bada decyzję merytorycznie, pod kątem istnienia przesłanek wznowieniowych.

Zgodnie z art. 150 § 1 ww. ustawy, organem administracji publicznej właściwym w sprawie wznowienia postępowania jest ten organ administracji, który wydał w sprawie decyzję w ostatniej instancji. Powyższe oznacza, że właściwym w sprawie dotyczącej wznowienia postępowania jest Wojewoda Podkarpacki.

Należy zauważyć, że z treści art. 147 Kodeksu postępowania administracyjnego wynika, iż wznowienie postępowania następuje z urzędu lub na wniosek, z tym że wznowienie postępowania z urzędu przez organ jest jego prawem. Oznacza to, że organ nie ma obowiązku wszczynać postępowania w każdej prawomocnie zakończonej sprawie, celem sprawdzenia, czy nie zachodzą podstawy do wznowienia postępowania. Obowiązek wznowienia ma natomiast miejsce w razie znalezienia przyczyny wznowienia (vide: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 marca 2002r. sygn. akt II SA 2791/00 oraz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 20 grudnia 2007r. sygn. akt I SA/Wa 1299/07).

Podstawę wznowienia postępowania w przedmiotowej sprawie stanowi art. 145 § 1 pkt 5 ww. ustawy. Wznowienie postępowania administracyjnego na podstawie powyższego przepisu jest uzasadnione w sytuacji, gdy wyjdą na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji, nieznane organowi, który wydał decyzję. Przy ocenie przesłanek wznowienia postępowania, o których mowa w art. 145 § 1 pkt 5 ww. ustawy, najistotniejszym warunkiem jest istnienie tych okoliczności i dowodów w dacie podejmowania decyzji ostatecznej. Jeżeli okoliczności te i dowody powstały po dacie wydania ostatecznej decyzji, nie będą mogły stanowić podstawy wznowienia, lecz stanowić podstawę do wszczęcia postępowania w nowej sprawie (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 listopada 2010r., sygn. akt II GSK 986/09, opubl. LEX nr 746382).

W związku z przedłożonymi przez inwestora materiałami, Wojewoda Podkarpacki uzyskał dokumenty świadczące o tym, że istnieją rozbieżności pomiędzy treścią decyzji Wojewody Podkarpackiego, a rzeczywistym stanem prawnym, który istniał w dacie wydania przedmiotowej decyzji.

Wobec powyższych faktów Wojewoda Podkarpacki postanowieniem z 21 lutego 2024 r., znak: N-VIII.7820.1.4.2024, wznowił z urzędu postępowanie administracyjne w przedmiotowej sprawie, zakończonej decyzją ostateczną. Mając na uwadze wypełnienie wymogów art. 10 § 1 ww. ustawy, biorąc pod uwagę, że niezawiadomienie stron postępowania o wznowieniu postępowania, stanowi naruszenie zasady czynnego udziału

w postępowaniu, ww. postanowienie z 21 lutego 2024 r. o wznowieniu postępowania z urzędu, zostało skierowane do inwestora oraz stron postępowania.

Postanowienie o wznowieniu postępowania stanowi podstawę do przeprowadzenia przez właściwy organ postępowania, co do przyczyn wznowienia oraz co do rozstrzygnięcia istoty sprawy. Postępowanie wznowieniowe nie jest kontynuacją „zwykłego” postępowania. W następstwie tego postępowania nie następuje merytoryczna kontrola ostatecznej decyzji we wszelkich jej aspektach. Instytucja wznowienia nie jest zatem środkiem, za pomocą którego można wzruszać każdą wadliwą decyzję ostateczną, abstrahując od stopnia jej wadliwości. Organy w tym nadzwyczajnym postępowaniu nie mogą kierować się innymi przesłankami, jak tylko wymienionymi w przepisie art. 145 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego. Jak wskazano wyżej, podstawę wznowienia postępowania w przedmiotowej sprawie stanowi art. 145 § 1 pkt 5 ww. ustawy.

Wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej z 6 czerwca 2022 r., czynił zadość wymogom wskazanym w art. 11d ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, zawierał wszystkie niezbędne elementy określone w tym przepisie. Inwestor wraz z wnioskiem przedłożył komplet dokumentów, w tym wykaz nieruchomości objętych inwestycją, mapę przedstawiającą proponowany przebieg drogi, aktualne wypisy z ewidencji gruntów oraz mapy z projektami podziału nieruchomości, sporządzone zgodnie z odrębnymi przepisami. Jednocześnie we wniosku inwestor wyjaśnił, że przedmiotowa inwestycja nie jest zaliczana do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839, ze zm.), ponieważ drogi o nawierzchni twardej o całkowitej długości przedsięwzięcia poniżej 1 km nie należą do przedsięwzięć wymienionych powyżej.

Powyższe stanowisko inwestora podzielił tut. Organ, wydając w dniu 6 czerwca 2022 r. przedmiotową decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Jednocześnie w dniu 1 czerwca 2022 r. Zarząd Województwa Podkarpackiego uzyskał decyzję Wójta Gminy Hyżne, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa i rozbudowa drogi wojewódzkiej nr 877 Naklik – Leżajsk – Łańcut – Dylągówka – Szklary na odcinku Dylągówka – Szklary oraz drogi wojewódzkiej nr 878 Stobierna – Rzeszów – Dylągówka w m. Dylągówka wraz z rozbiórką, budową, przebudową niezbędnej infrastruktury, budowli i urządzeń budowlanych”. Powyższa decyzja wydana dla przedsięwzięcia polegającego na budowie i rozbudowie drogi wojewódzkiej nr 877 na odcinku Dylągówka - Szklary, obejmuje

również ten odcinek rozbudowywanej drogi wojewódzkiej, dla którego Wojewoda Podkarpacki wydał w dniu 6 czerwca 2022 r. decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Jak wskazano powyżej, rozbudowa drogi wojewódzkiej nr 877 w m. Dylągówka, na odcinku od km ok. 65+075,59 do km ok. 65+566,71, ze względu na to, że obejmowała rozbudowę drogi o całkowitej długości przedsięwzięcia poniżej 1 km i nie obejmowała obiektów mostowych, nie wymagała uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Jednakże biorąc pod uwagę planowaną inwestycję polegającą na rozbudowie drogi wojewódzkiej nr 877 na odcinku Dylągówka- Szklary, w związku z brzmieniem § 3 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko – *do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia nieosiągające progów określonych w ust. 1, jeżeli po zsumowaniu parametrów charakteryzujących przedsięwzięcie z parametrami planowanego, realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia tego samego rodzaju znajdującego się na terenie jednego obiektu osiągną progi określone w ust. 1*, ustaleniami decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach objęto również inwestycję, dla której Wojewoda Podkarpacki wydał ww. decyzję, znak: N-VIII.7820.1.27.2021.

W świetle uzyskanych informacji należy stwierdzić, że stan faktyczny w chwili orzekania nie był znany tut. organowi, natomiast przedmiotowa okoliczność – objęcie inwestycji drogowej ustaleniami decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, z uwagi na doniosłe skutki w zakresie interesu prawnego inwestora, niwątpliwie ma istotne znaczenie dla omawianej sprawy.

W trakcie prowadzonego postępowania nie wniesiono żadnych zastrzeżeń i wniosków dotyczących przedmiotowej sprawy.

Wobec powyższych faktów, w ocenie tut. organu, na gruncie przedmiotowej sprawy zaszła przesłanka zawarta w art. 145 § 1 pkt 5 Kodeksu postępowania administracyjnego, która warunkowała częściowe uchylene przedmiotowej decyzji i orzeczenie w tym zakresie co do istoty sprawy, w oparciu o art. 151 § 1 pkt 2 ww. ustawy.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Od decyzji służy odwołanie do Ministra Rozwoju i Technologii za pośrednictwem Wojewody Podkarpackiego w terminie 14 dni od dnia doręczenia. Doręczenie uważa się za dokonane po upływie 14 dni od dnia publicznego ogłoszenia.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec Wojewody Podkarpackiego, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Wojewodzie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Zwolniono z opłaty skarbowej na podstawie art. 7 pkt 3 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2023 r., poz. 2111)

Z up. WOJEWODY PODKARPACKIEGO

(-)

Agata Kicińska
Zastępca Dyrektora
Wydziału Nieruchomości

Otrzymuje:

1. Pan Piotr Miąso – pełnomocnik Zarządu Województwa Podkarpackiego.